

Dubský

VDÁVÁ MĚSTYS DUB NAD MORAVOU

1/2013

ZPRAVODAJ

Vážení a milí spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás všechny pozdravil na stránkách našeho Dubského zpravodaje na počátku nového roku 2013. V tuto dobu se překlápí naše volební období do druhé poloviny. Nebude možná na škodu trocha rekapitulace a zároveň výhledu do následujících dvou let našeho působení ve vedení městyse.

V uplynulých dvou letech se podařilo splnit část závazků, které jsme si na začátku volebního období stanovili jako naše priority. Velké investiční prostředky byly vynaloženy na opravu budov Základní školy. Bylo to zateplení, nová fasáda a oprava střechy horní budovy a generální rekonstrukce toalet na budově dolní. Byla dokončena výstavba cyklostezky z Bolelouce do Čertoryjí, provedena rekonstrukce technologického vybavení čistírny odpadních vod a vysázeno více jak 7 kilometrů alejí podél polních cest. Zvláště poslední uvedenou položku ocení nejspíše až naše děti, případně jejich potomci. Z posledních akcí to byla práce na vyhotovení nového územního plánu městyse a pořízení regulace napětí pro úspory energie v síti veřejného osvětlení. Obě tyto akce byly podpořeny z dotačního programu Program obnovy venkova Olomouckého kraje ve výši cca. 50 %. Další investiční akcí, které jste si určitě všimli, je instalace nového bezdrátového rozhlasu. Zde byla podstatná část (cca 95 %) investice taktéž hrazena z dotačních prostředků a žádost se podávala hromadně za většinu obcí mikroregionu Království. Pokud je v některých lokalitách obecní rozhlas špatně slyšet, je třeba upozornit úřad městyse. Ten v tomto období sbírá podněty, které budou předány realizační firmě a ta by měla v rámci záruky tyto nedokonalosti odstranit.

Nyní bych Vás rád seznámil s tím, čeho bychom rádi dosáhli v blízké budoucnosti. V prosinci loňského roku bylo vydáno územní rozhodnutí ke stavbě chodníku podél silnice III/43512, Dub nad Moravou - Tučapy. Předpokládáme úspěšné získání stavebního povolení koncem měsíce března a následně můžeme zahájit výběrové řízení na dodavatele stavby. Realizaci stavby

lze předpokládat koncem jara letošního roku. V souvislosti s touto stavbou je třeba uvažovat i o generální opravě některých dalších úseků chodníků v našich obcích s přihlédnutím ke stavu po letošní zimě. V letošním roce se též počítá s opravou komunikace na Hranešově v Bolelouci a se zadáním projektu na komplexní úpravu a revitalizaci ulice Sokolské. V přípravném dotačním řízení je též akce „Naučné stezky“ na Pustém v Bolelouci a výsadba alejí podél polních cest na jihu a východě katastru městyse. Po opravě již delší dobu volá schodiště na hřbitov a mělo by se pokračovat v další etapě restaurování sousoší sv. Floriána na náměstí v Dubě.

Zde jsem uvedl pouze větší investiční akce. Zajisté nás čeká spousta oprav a drobných udržovacích zásahů na majetku městyse a také příprava a schvalování rozpočtu, do kterého musíme zahrnout i oprávněné žádosti, které v tomto období přicházejí na úřad.

A teď konkrétní postesknutí... Mrzí mě, že zaměstnanci údržby městyse, a nejen oni, musí mnohokrát vykonávat „zbytečnou“ práci za občany a děti, kteří neznají slovo odpadkový koš a ukládají odpad mimo kontejnery na tříděný odpad, nebo kam se jim zrovna zamane. Zvláště po víkendu to bývá neradostný pohled na hromady smetí, které vítr rozfoukává po celé obci. Pokud nezačneme chápat veřejný prostor jako náš vlastní a nebudeme se k němu takto chovat, nevidím moc šancí na změnu k lepšímu. Také bohužel vandalismus má u nás vzrůstající tendenci. Na tato témata se též hodláme v následujícím čase více zaměřit.

Ale nechtěl bych končit negativně. Víím, že naprostá většina spoluobčanů má své obce Dub, Tučapy a Bolelouc ráda a společně chce a bude se ze všech sil snažit, aby se nám v nich žilo co možná nejlépe.

Na závěr chci poděkovat všem, kteří se jakkoliv podílejí na „životě městyse“ a zároveň se těším na setkání s Vámi na některé kulturní či společenské akci u nás v roce 2013.

Ing. Ivo Čečman
místostarosta městyse

Společenská kronika za období od 01.10.2012 - do 31.01.2013

Do svazku městyse Dub nad Moravou byli zapsáni:

Rozsival Tomáš	Dub n/Mor.	Čechák Tobiáš	Dub n/Mor.
Šilhová Anna	Dub n/Mor.	Pavelka Matyáš	Dub n/Mor.
Štěpáníková Klára	Dub n/Mor.	Šimková Manuela	Dub n/Mor.
Kluková Valentina	Dub n/Mor.	Mížikár Tobiáš	Tučapy

Přejeme hodně zdraví, mnoho radosti a štěstí při výchově nejmladšího potomka.

Blahopřejeme všem našim spoluobčanům, kteří se dožili významného životního jubilea a oslaví 80 a více roků:

80 let - Rychlá Zdenka	Bolelouc	84 let - Vystrčil Josef	Dub n/Mor.
- Soušková Emílie	Bolelouc	85 let - Indrák Jaroslav	Dub n/Mor.
81 let - Hanečková Drahomíra	Dub n/Mor.	86 let - MVDr. Coufalík Vojtěch	Bolelouc
- Hanzlík Bohumil	Dub n/Mor.	87 let - Pospíšilová Zdeňka	Dub n/Mor.
- Indráková Jindřiška	Dub n/Mor.	88 let - Smutný Bohumil	Dub n/Mor.
82 let - Šembera Josef	Dub n/Mor.	89 let - Kočička Silvestr	Dub n/Mor.
83 let - Žujová Danuše	Dub n/Mor.	90 let - Vychodilová Blažena	Tučapy
		92 let - Mráčková Drahomíra	Dub n/Mor.
		93 let - Škapincová Anna	Dub n/Mor.

Přejeme hodně zdraví do dalších let.

Rozloučili jsme se s těmito spoluobčany:

Kluka Stanislav	Dub n/Mor.	Vychodilová Zdenka	Bolelouc
Kapounová Jaroslava	Tučapy	Kvapilová Jarmila	Dub n/Mor.
Hulín Antonín	Bolelouc		

Počet obyvatel k 31.12.2012:

	1.1.2012	narození	úmrť	přihlášeno	odhlášeno	31.12.2012
Dub nad Moravou	918	14	4	61	38	951
Tučapy	200	2	2	5	23	182
Bolelouc	447	3	6	4	24	424
Celkem	1565	19	12	70	85	1557

Dohnálková Eva - matrikářka

Velkoobjemový odpad

V pátek 10. 05. 2013 kolem 13. hodiny budou na obvyklých místech v Dubě nad Moravou, v Tučapech a v Bolelouci přistaveny kontejnery na velkoobjemový odpad. Kontejnery zde budou do soboty 11. 05. 2013 do 12 hodin.

Nebezpečný odpad proběhne v sobotu 11. 05. 2013 (pak 9. 11. 2013)

V Dubě nad Moravou	od 8,00	- 8,45 hod.
V Tučapech	od 9,00	- 9,30 hod.
V Bolelouci	od 9,45	- 10,15 hod.

Oznámení Úřadu městyse Dub nad Moravou

Poplatek za domovní odpad činí 450,- Kč na osobu a rok 2013.

Poplatek se začíná vybírat od 4. března 2013 na pokladně úřadu městyse.

pondělí	7,30 – 12,00	12,30 – 15,30
středa	7,30 – 12,00	12,30 – 17,30

Poplatek je možné uhradit i převodem na účet č. 1801047399/0800 variabilní symbol 1340 + číslo domu

Dohnálková Eva

Ohlédnutí

Již si pomalu zvykáme na letopočet 2013, ale vraťme se ještě jednou alespoň na chvíli do roku, který právě skončil. Než uložíme rok 2012 do archívu, udělejme si malou rekapitulaci.

Kulturním a informačním centrem městyse Dub nad Moravou prošlo za rok 2012 **3166 lidí**, což je o 600 více než v roce 2011.

Teď k některým akcím roku uplynulého. Ze závěru roku 2011 se přehoupala do roku 2012 výstava fotografií „Království objektivem občanů Království“, která měla vernisáž v Charvátech a poté se přesunula do našeho Kulturního centra.

Každý měsíc, přesněji každé poslední úterý v měsíci, se scházejí senioři, kteří si v roce 2013 připomenou již 10 let své aktivní činnosti.

V měsíci březnu proběhla za velkého zájmu maminek burza dětského oblečení.

Měsíc březen jsme zahájili rozsáhlou výstavou výtvarných prací žáků základní školy, malou expozici přispěla i mateřská škola. Výstava s názvem „Retrospektiva“ se setkala s velkým zájmem.

Následoval „Dětský den na Výletišti v Bolelouci“, který se vydařil, včetně počasí. Chtělo by to ještě více navázat na tradici,

kteřou toto kouzelné místo na břehu řeky Moravy má.

V loňském roce se zúčastnilo 120 dětí a příslušný počet maminek, tatínek, babiček, dědečků a hlavně ochotných pořadatelů.

V září zahájila svou činnost v naší obci Hudební škola IŠA. Zatím se děti mohou učit hře na klávesy, kytaru a zobcovou flétnu.

Znovu se konala burza dětského oblečení, tentokrát již s výhledem na blížící se zimu.

Po delší pauze k nám opět zavítal kurz břišního tance a znovu zaznamenal velký zájem.

Tradicí se stal Svatomartinský lampionový průvod. V letošním roce byla novinkou soutěž dětí ve výtvarném ztvárnění prožitků s následným vyhodnocením kreseb a předáním odměn všem účastníkům.

Městys Dub nad Moravou byl vyhlášovatelem již 5. ročníku fotografické soutěže „Království objektivem občanů Království“. Letošními tématy byla 1. Krajina a 2. Setkávání generací. Celkem se zúčastnilo 25 soutěžících a bylo vystaveno a vyhodnoceno 102 prací. Na vernisáž konanou dne 17. listopadu 2012 se přišlo podívat 70 lidí.

Zahrála nám Věrovanka a spolu s malým občerstvením se vytvořila velmi příjemná atmosféra. Výstava byla otevřena i následující víkendy. Nejpočetnější skupina návštěvníků zhlédla výstavu po příchodu z rozsvícení vánočního stromku, kdy dětem přivezl dárky Svatý Mikuláš se svojí družinou, andělem a čerty. Přátelské posezení občanů poté pokračovalo ve všech prostorách Kulturního centra, opět s občerstvením a tóny Věrovanky.

V Kulturním centru se začaly scházet dubské maminky s dětmi, které ještě nechodí do MŠ, ale chtějí se setkávat s vrstevníky.

I mimo Kulturní centrum pulzuje v naší obci bohatý sportovní a kulturní život.

Samostatnou kapitolu kulturního vyžití obce tvořily i v roce 2012 koncerty, na jejich pořádání se podílela římsko-katolická farnost, skauti, sokolové a neposlední řadě i kulturní aktiv městyse Dub nad Moravou. Využíváme vstřícnosti a ochoty místního pana faráře, p. Jana Korneka, a koncerty se konají převážně v Poutním kostele Očišťování Panny Marie, kde je vynikající akustika.

V březnu se uskutečnil v sále sokolovny výborný koncert pana Tomáše Kočka a jeho kapely s účastí více než 200 posluchačů.

K 10. výročí ničivých povodní v roce 2002 proběhl za velké podpory sponzorů, představitelů Olomouckého kraje a starosty obce Troubky koncert pana Felixe Slováčka a zpěvačky Jitky Zelenkové. Vzpomínkovou atmosféru dokreslily umělecké fotografie pana Jadrana Šetlíka. Tuto výjimečnou a pro naši obec významnou kulturní akci zhlédlo přes 500 návštěvníků z obcí mikroregionu.

V červnu jsme mohli obdivovat hlasy členů sboru donských kozáků BOLSCOI DON KOSAKEN. V té době u nás pobývali hosté z družebního polského města Lešnica. Také na ně velmi zapůsobily vynikající pěvecké výkony umocňované výbornou akustikou dubského chrámu (300 návštěvníků).

Poněkud jiný repertoár nabídl v srpnu koncert duchovní hudby v provedení pěveckých sborů CANTUS Morkovice a MADRIGALISTA MATA-RÓ ze španělského Katalánska (120 návštěvníků).

Dne 2. září 2012 byl na slavné Dubské pouti hostem pěvecký sbor z polské Lešnice. 9 dní poté, 11. září 2012, jsme se mohli za podpory hejtmana Olomouckého kraje a mikroregionu Království zaposlouchat do tónů houslí českého houslového virtuosa pana Václava Hudečka. Dále vystoupil komorní soubor Moravské filharmonie CAMERATA MORAVIA a akademický sbor Žerotín (350 návštěvníků).

Předvánoční koncert proběhl v režii studentů kroměřížské Konzervatoře P. J. Vejvanovského.

Vánoční koncert, který se konal druhý svátek vánoční, proběhl již tradičně pod záštitou Olomouckého kraje, senátora Ing. Martina Tesaříka a mikroregionu Království. Svě umění na něm prezentoval místní rodák, koncertní mistr pan Antonín Hradil s Orchestrem Camera di Olomucensis. Zazněly skladby W. A. Mozarta, A. Vivaldiho a E. H. Greiga, vánoční atmosféru umocnily české vánoční koledy.

Úspěšná koncertní sezóna. A co v tom novém roce 2013?

Skopalová L.

Nová klubovna v sokolovně.

Spousta z nás si pamatuje, jak měla v místní sokolovně v 1. poschodí zázemí dětská lékárna. Byla to malá čekárna a za ní úzká dlouhá ordinace. Poslední místnost byla dříve fotokomora, která již dlouho nesloužila svému původnímu poslání a tak to byl sklad pro všechno. Ještě před vstupem do čekárny hned u schodiště, byla ještě jedna místnost, tzv. izolace. Po skončení působnosti dětské lékárny v tomto objektu zůstaly tyto místnosti prázdné a nevyužité. Pak se na nějakou dobu do čekárny a ordinace nastěhoval soukromý obchod, ale to nemělo dlouhého trvání. Potom tyto místnosti nějakou dobu používal jako klubovnu Dubínek.

Poslední roky ale nebyly využívány skoro vůbec. Snad jen jako skladiště.

Přemýšleli jsme, jak tento prostor co nejlépe využít. Pak nás napadla myšlenka zvětšit tyto místnosti na úkor balkónu, který se stejně velmi málo používal. Rozhodli jsme se, že v těchto prostorách uděláme větší společenskou místnost – klubovnu i s kuchyňkou. Takové prostory nám v sokolovně chyběly. Máme sice nějakou kuchyňku ve sklepě, v tak zvaném pekle, ale tyto prostory i přes pravidelnou údržbu velmi chátrají. Sklep je vlhký a veškeré nádobí jsme před akcemi museli vždy umývat.

Nápad se všem velmi líbil, tak jsme to hodili na papír a po promyšlení všech detailů a návazností začaly bourací práce. Zbourali jsme většinu nenosných 100mm širokých příček z dutinových cihel, dřevěné stěny a pak zvětšily otvor až do původní fotokomory. Před námi se najednou objevil obrovský prostor. Téměř v původním stavu zůstala jen místnost pro izolaci. Dále jsme vytrhali zničené a rozbité parkety a také část stávající dlažby. Ničení při velkém počtu brigádníků nám šlo opravdu velmi rychle. Potom nastoupila na montáž oken firma Lukáše Pospíšilíka, který nám dal velmi dobrou cenovou nabídku. Kromě výměny starých dřevěných oken za nová plastová do stávajících otvorů, proběhla také montáž okenní sestavy z nerozbitného skla do předem připravené ocelové konstrukce na části zdi, která tvoří zábradlí balkónu. Touto realizací se maximálně zvětšil prostor nové klubovny a zároveň zůstalo spojení se samotnou tělocvičnou. Pak následovaly zednické práce, rozvody vody a odpadu a hlavně vylití podlah do jedné roviny. Po zatuhnutí podlahy nastoupil na sádrokartonářské práce Petr Vodička, který provedl práce ve velmi dobré kvalitě a pro nás za příznivou cenu. Tyto konstrukce vymezily obvod klubovny a zároveň schovaly stávající škarový strop. V souladu s těmito pracemi probíhaly další a další práce, jako jsou elektrorozvody, topení, betonáž schodků a další. Před položením PVC jsme vlastními silami celé poschodí vymalovali. Pak už následovaly jen dokončovací interiérové práce, jako je montáž kuchyňské linky a montáž vestavěné skříně a věšákové stěny. Tyto práce realizoval opět za velmi dobrou cenu Martin Parák. Během těchto prací probíhaly kompletace osvětlení a další drobné dokončovací práce. Prostor za kuchyňskou linkou nám bezplatně obložil Pavel Ve-

sělý. K úplné spokojenosti nám chyběl už jenom nábytek, ale zároveň nám také docházel dech po finanční stránce. Stoly nám udělali opět za velmi dobrou cenu bratři Neubauerovi a na židle nám věnoval finanční příspěvek Městys Dub nad Moravou. Pak jsme konečně mohli říci „JE HOTOVO“.

Podařil se nám splnit jeden sen a vytvořili jsme pěknou společenskou místnost s plně vybaveným zázemím. Tyto prostory byly slavnostně otevřeny 8. 12. 2012 při příležitosti hudebního večera. Od té doby slouží nejen k prodeji a posezení při velkých akcích, jako jsou například plesy, ale i k různým jiným účelům. Proběhly zde menší oslavy, silvestr a také přednáška, zkouší v těchto prostorách skupina Záskok a scházejí se zde sportovní skupiny po svých aktivitách. I to totiž patří ke stmelení kolektivu. Společenskou místnost – klubovnu, mohou využívat dle dohody členové i nečlenové sokola. Myslím si, že úsilí i vynaložené finance stály za to, a v naší obci přibýlo zase něco nového, prospěšného a hlavně užitečného.

Na závěr bych chtěl moc a moc poděkovat spoustě lidem, kteří na realizaci našeho snu mají velkou zásluhu a bez nichž bychom to tak rychle, úspěšně a za přijatelnou cenu nezvládli. Jsou to firmy, které sice neznáte, ale sponzorsky velmi podpořily naše budování, pak již zmiňovaní řemeslníci z naší obce a blízkého okolí, Městys Dub, členové sokola, kteří zde odpracovali spoustu brigádnických hodin ve svém volném čase, z nichž bych jmenoval především Pepu Smělého, který provedl celou elektroinstalaci a p. Václava Faltuse st. a celý výbor sokola, který byl tou hnací jednotkou celé akce.

Petr Hanzlík

Maškarní bál

Proběhl 26. ledna 2013. Venku byl třeskutý mráz, ale nás čekala zábava, při které se všichni zahřáli. Všechny masky byly nádherné a komise měla nelehký úkol je vyhodnotit. Sladká odměna ale čekala na každé dítě. Proběhla také bohatá tombola. Děti i dospělí netrpělivě čekali, zda bude vylosován právě jejich los. Samozřejmě byly i soutěžní hry, kde děti sbírali body a ty v bazaru vyměňovali za drobné dárečky. Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu maškarního bálu a také všem štědrým sponzorům.

Ještě jednou díky a už teď se s dětmi těšíme na další karneval v roce 2013.

Nad'a Barnetová

Turnaj v mariáši

Dne 30. 12. 2012 proběhnul v restauraci U kříže v Bolelouci Silvestrovský turnaj v mariáši o pohár Městyse Dub nad Moravou. Tento turnaj můžeme již pokládat za tradiční - byl to již pátý ročník a jeho obliba stoupá v celém regionu. V prvním ročníku tohoto turnaje se zúčastnilo 18 hráčů, převážně místních. Obliba turnaje se zvyšovala a posledního pátého ročníku se zúčastnilo již 30 hráčů a to prakticky z celého mikroregionu. Kapacita našich organizačních a prostorových možností se prakticky naplnila. Tato akce svým rozsahem určitě přispívá k zviditelnění našeho městyse v mikroregionu a obohacení kulturního života našich spoluobčanů. V pátém ročníku turnaje se umístil na třetím místě pan Stibor z Velkého Týnce, na stříbrném stupni byl pan Spurný taktěž z Velkého Týnce a vítězem se stal pan Smékal z Majetína. Jako kuriozitu uvádím, že vítěz přijel jako náhradník, prostě přijel, viděl, hrál a zvítězil. Vítězi gratulujeme a domácí hráče chceme vyzvat k intenzivnímu tréninku, aby v dalším ročníku atakovali nejvyšší příčky, jako v minulosti. Pro úplnost - první domácí hráč pan V. Pospíšil se umístil na čtvrtém místě těsně pod stupni vítězů, takže do letošního klání máme co zlepšovat. Velký dík patří všem organizátorům a sponzorům akce!

Foto V. Faltus ml.

Mariáši zdar! Zdeněk Přecechtěl

Klub seniorů

Seznámíme vás, jak se dařilo seniorům a co bylo nového v dubském seniorklubu v roce 2012. Ani v loňském roce se nám bohužel nepodařilo získat nové členy, kteří by přišli mezi nás. A nás ubývá, někteří jsou dlouhodobě nemocní, jiní se odstěhovali, ale také navždy odešli. A to Jaruška Kapounová, která nečekaně v prosinci zemřela. Milá, usměvavá, ochotná vždy pomoci, když bylo potřeba. Než jsme napsaly do zpravodaje tento článek, přišla opět smutná zpráva. Začátkem února náhle zemřel další člen Vítek Bartošek. Také on, společně s manželkou mezi nás rád docházel.

A činnost našeho klubu: scházíme se pravidelně každý měsíc, na schůzkách tradičně blahopřejeme jubilantům, některé členky pomáhají při úklidu kostela a okolí, ale také pomáháme při různých akcích na faře, pomáháme při obsluze na poutích. Staráme se o šatnu při plesích a na dětském karnevalu. Taneční skupina „Rebelky“ vystupovala na farním plese ve

Věrovanech, na sokolském plese a country bále v Dubě, v DD v Tovačově, v Oplocanech na MDŽ, ve Velkém Týnci na setkání tanečních skupin olomouckého okresu, aj.

Na první letošní schůzce (2013) předseda V. Šilha seznámil seniory s chystanými akcemi letošního roku. Mimo akce, které se každý rok opakují, to letos bude výstava k 10. výročí založení našeho klubu, která se uskuteční koncem března nebo začátkem dubna. Už teď jste na ní všichni srdečně zváni. A v červnu uspořádáme již šestou pouť seniorů.

A teď jak jsme prožili rok 2012.

Leden: na zahájení roku byla volná zábava, kdy jsme při kávě „dojedli“ cukroví od prosincové schůzky a připravovali jsme program na půlrok. Pokladní B. Mráčková nás seznámila s hospodařením v minulém roce.

Únor: košť slivovice, na který se sešlo 13 přinesených vzorků. Pět členná komise po zhodnocení vybrala tři nejlepší a to: 1/ Petr Horák, 2/ Antonín Indrák, 3/ Marie Ječmínková. Vítězové byli odměněni dárkem.

Březen: byl ve znamení MDŽ. Seniorkám byly s gratulací předány kytičky, k dobré náladě nám zahrál p. Tichý.

Duben: byla připravena velice zajímavá přednáška o Ugandě spojená s promítáním a prodejem suvenýrů dovezených z Ugandy, což mnozí využili k nákupu. Byly to hlavně korálky všech možných barev a velikostí, ošatky a různé košíčky, ale také trička a tašky.

Květen: v květnu jsme jeli na zájezd do zámku Hradec nad Moravicí a do Darkoviček prohlédnout si Areál ČS opevnění. Obědvali jsme v Hlučíně, v restauraci Stará celnice. Zájezd byl pěkný, opevnění zajímavé a i když nám počasí moc nepřálo, všichni byli spokojeni.

Koncem května proběhla naše tradiční schůzka, kde jsme při volné zábavě připravovali nadcházející pouť seniorů – zajištění obsluhy, cukroví, občerstvení poutníků atd.

Červen: 9. 6. se konala již 5. pouť seniorů, za velké účasti nejen seniorů, ale i poutníků z celého olomouckého okresu. Před poutí jsme měli obavy, jestli vůbec někdo na naši pouť přijede, jestli ta naše práce a příprava nebude marná, ale množství přijíždějících nás mile překvapilo, farská stodola byla plná.

Ve 14 hod. byla pouť zahájena mší svatou, v kostele zazpívala (až se každému tajil dech), brněnská operní sólistka píseň Ave Maria. Po mši následovala prohlídka chrámu a fary a pokračovalo setkání se známými a přátelské posezení při dobrém občerstvení. Z cukroví, které seniorky napekly (a bylo toho hodně) jsme nadělaly balíčky, které se ve velmi krátké době prodaly a na všechny zájemce se ani nedostalo. K tanci zahrála skupina Záškok, zatančila skupina dubských skautek – stepařek a nemohl chybět ani sbor Zpěvanek z Olomouce, který na naši pouť každoročně přijíždí a svými písničkami každého potěší. Pout' měla opět velký ohlas a znovu se při odchodu účastníků ozývalo – na shledanou za rok.

Koncem června jsme se ještě sešli na schůzce před prázdninami, zahrál nám p. Tichý a rozešli jsme se s přáním, ať se po prázdninách opět všichni ve zdraví sejdeme.

V novém roce zas po roce máme pro Vás přáníčko, mějte všichni hodně štěstí, k tomu dobré zdravíčko!

A začaly prázdniny. Nyní se ale opět musíme zmínit o službách v kostele (již několikaletých), které čekaly jak seniory, tak nečleny klubu. Služby jsou ve dvojicích od dubna do konce září o svátcích a víkendech. Tak může být kostel otevřen turistům, ale i jen náhodně projíždějícím. Těchto služeb se zúčastnilo 80 dvojic, asi 175 seniorů, z toho 20 z Věrovan. Mimo těchto služeb se někteří z nás starali o nahlášené zájezdy (autobusy), které přijížděli většinou ve všední dny. Těchto autobusů přijelo asi 40 a to nejenom z naší republiky. Všem, kteří vykonávají tuto velice zásluhou práci a umožňují prohlídku našeho krásného chrámu a tím i zviditelnění Dubu, patří velké uznání a poděkování. A prázdniny skončily.

Září: v polovině září jsme jeli na náš další výlet a to do zámku Rájec nad Svitavou, prohlédnout si pivovar Černá Hora (jeden z nejstarších pivovarů v republice) a také jsme navštívili v Předklášteří u Tišnova klášter Porta Coeli (Brána nebes), který založila v r. 1232 královna Konstancie - manželka českého krále Přemysla Otakara I. Na obědě jsme byli v Tišnově v restauraci Sokolovna. K večeru jsme se všichni spokojeni vraceli z výletu domů.

Na konci září proběhla naše první schůzka po prázdninách, kde se vzpomínalo na prázdniny, na dožínkovou pouť, která byla koncem srpna a na naše hody.

Říjen: byla připravena opět zajímavá přednáška spojená s promítáním, kde nám poutavě vyprávěl pan Sedláček o Dolomitech.

Listopad: v tomto měsíci jsme na schůzce „odpočívali“ při přátelském vyprávění a k tomu nám zahrál V. Faltus st.

Prosinec: na schůzce jsme se při reprodukování hudby a dobrém pohoštění loučili s rokem 2012. Opět se seniorky „vyznamenaly“ a upekly výborné cukroví, byla připravena bohatá tombola. Rebelky nám pro potěšení zatancovaly nový taneček na známou melodii Sladké mámení.

Předseda V. Šilha poděkoval všem za dobrou spolupráci, popřál pevné zdraví do nového roku s tím, ať se opět po novém roce v pohodě sejdeme. Všechny schůzek se průměrně účastní 48 seniorů.

A i když začátek roku je již dva měsíce za námi, tak Vám všem slovy paní Blaženy Pospíšilové popřejeme také.

J. Baštanová, M. Škrlová

Výzva seniorům

Před deseti lety jsme založili klub seniorů a oslovili dubské, tučapské i boleloucké seniory, kteří by chtěli vstoupit do klubu - přihlásilo se 71 občanů. Po deseti letech znovu naši výzvu opakujeme a rádi bychom oslovili vás, kteří by chtěli mezi nás přijít a s námi se účastnit našich schůzek a akcí, přivítali bychom vaše nápady a připomínky, jak ještě lépe obohatit činnost klubu a zpříjemnit si vzájemně ubíhající roky. Nejmladší členové našeho klubu jsou ročníky 1948 a 1949. Kdo má zájem, může nechat lístek se svým kontaktem v prodejně ENAPO – (obchod pod obecním úřadem) nebo se přihlásit u paní Baštanové, Škrlové, nebo Mráčkové. Už se na Vás těšíme.

Klub seniorů.

Obecní policie

Vážení občané,
chtěl bych vás informovat o činnosti obecní policie a odpovědět na časté otázky.

Obecní policie spolupracuje s policií ČR obvodním oddělením v Lutíně a jejími dalšími složkami nad dodržováním veřejného pořádku a bezpečnosti občanů. Výroční zpráva o bezpečnosti za rok 2012 bude vypracována v březnu.

Chcete šetřit na poplatcích za popelnice? Tak stačí při vyhazování plastových lahví na láhev šlápnout a tu poté vhodit do určeného kontejneru, protože se jich tam pak vejde více a za odvoz zaplatíme méně. Pořádek kolem kontejnerů je vizitkou obce a měl by být samozřejmostí pro každého z nás. I když není se čemu divit, když vidím dámu s jejím SUW na jehlových podpatcích, jak skládá 5 plných prádelních košů nesešlápnutých plastových lahví a přemýšlí, jakpak se mohou všechny vlézt do tak malého kontejneru? Tak to už není co řešit....

Občané nebo podnikatelé ,kteří mají zábor veřejného prostranství stavebním materiálem, reklamním zařízením a nebo stolky k občerstvení, mají tak za povinnost podle OZV č.1/2011 zaplatit za tuto užívanou plochu. Poplatek mohou zaplatit hotově nebo na účet po dohodě s pracovníky úřadu městyse. Strážník nevydává povolení a ani nevybírá poplatky, ale pouze kontroluje doklady o jejich zaplacení při kontrole záboru veřejného prostranství. Neoprávněný zábor veřejného prostranství je přestupkem a strážník je oprávněn jej řešit až do výše 1000,-Kč. Nezaplacení poplatku oznamuje správci poplatku a to je úřad městyse.

Volně pobíhající psi strážník OP neodchytává z důvodu, že na to nemá školení a ani odchytné pomůcky. Odchyty psů na požádání provádí odchytná služba za úhradu. Volné pobíhání psů není u nás řešeno OZV. Strážník provádí kontrolu zaplacení poplatků za psy a jejich neuhrazení oznamuje správci poplatku, což je v tomto případě opět úřad městyse Dub nad Moravou.

OP musí neustále řešit neukázněné řidiče, kteří parkují svá vozidla v protisměru, na chodníku, v křižovatce, na šikmých pruzích a v neposlední řadě na travnatých plochách. A co řidičák? Máte?

Kamerový systém v obci funguje, a proto chceme znovu upozornit některé jedince, aby dodržovaly zákon 361 / 2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a nechodili přes křižovatku mimo vyznačený přechod a u řidičů pak doporučujeme užívání bezpečnostních pásů. Mezi většinou slušných občanů se najdou jedinci, kterým bezpečnost silničního provozu nic neříká a tak vesele telefonují za jízdy bez připoutání bezpečnostním pásem a ještě k tomu na předním sedadle vozí děti mladší 12 let ze školy domů a také - „samozřejmě“ bez pásů.

Co k tomu dodat? Jen to, že nejen mohou dostat pokutu. Ale jak pak se budou tito lidé tvářit, když se stane nehoda, a oni zraní své dítě nebo vnučku, kterou vozí ze školy jen „pár stovek“ metrů?

A co na to pojišťovna, kde máte dítě pojištěné? Myslíte, že bude vše hradit? A co trestní odpovědnost za případné ublížení na zdraví? Tak na to si tito lidé snad odpovědí sami.

A teď něco veselejšího: To že kamerový systém funguje, se mohla přesvědčit jedna nejmenovaná občanka, které někdo údajně ukradl jízdní kolo pře obchodem u úřadu.

Jaké však bylo její překvapení, když za hodinu na to přišla jiná paní, které si její kolo spletla se svým a až doma zjistila, že přijela na jiném. A pak že se krade?!

V případě, že zjistíte, že někde něco chybí, ať je to kanalizační poklop nebo jiné veřejně prospěšné zařízení, nepište prosím „anonym“, ale klidně zavolejte nebo napište.

P.S. Nebojte se, čtu skoro všechno. Telefonní čísla na jednotlivé pracovníky úřadu máte k dispozici na webových stránkách. Ti, kteří internet doma nemají, tak je pro ně určen telefonní seznam umístěný na chodbě v přízemí úřadu.

S pozdravem

Vaše obecní „, POLICIE“ tel.724 549 019

Já se tam vrátím, já se tam i poslepu vrátím...

Slovy básníka Františka Halase začínám vzpomínku, která ve mně zrála mnoho let. Vlastně už od narození. To pouto k rodné boleloucké hroudě, k rodičům a bratrovi, prarodičům a nejbližším příbuzným trvá. Ke kamarádům z dětství, spolužákům, sousedům a dalším milým lidem, kteří se stali součástí mého dětského světa a kteří možná ani netušili, jakou úlohu v něm sehráli a že v něm zůstávají dodnes. K místům, kterými jsem každý den procházela, k rodnému domu a zahradě, k dvorku u stařečka Souška, ke kuchyni u babičky a dědy Václavíkových, k pěšince vedoucí do školy kolem záhonů s růžemi ošetřovanými pečlivou rukou paní Fišerové. A což teprve dílna v blízkosti školy plná záhadných nástrojů, u níž pan Mašlej koval podkovy neklidných koní? Tu štiplavou vůni pálených kopyt cítí dodnes mnohý školák... Místa a lidé, kteří zůstávají jako svědci běhu bolelouckého světa nebo se ztrácejí. .... Bohužel.

Vlastně ani nevím kde začít. Proud vzpomínek - mohutný a široký - větví se a nabírá stále víc na síle. S přicházejícími léty a odcházejícími lidmi. S nenahraditelnými ztrátami. A tak se ráda vracím do rodné vesnice, procházím známými místy, připomínám si: Hranešov, Dědina, Bobrovany, Hulička, Humna, Záhumení, Vývoz, Přisadnička, Pusty, Závrbek, Hliník, Štěpnice, Obora, luka v Hadovci a Dolině, Svárov, zvonice, boží muka, hrubý a malý stav, Záhlavčí (nebo Zalavčí?), Válek....

Patřím k pravidelným čtenářkám Dubského zpravodaje, i moje máma si je pečlivě zakládá. Velice ráda čtu milé příspěvky paní B. Pospíšilové, dříve i články paní Šnajdrové či Baštanové či jiných autorů v Dubském zpravodaji, které nám dávají nahlédnout do blízkého, a přitom vzdalujícího se světa.

I v tomto okamžiku – ač sama u počítače - jsem s těmi, u nichž nikdy nezapomenu, jakou pohodu a bezpečí jsem vedle nich cítila. Máma s domkem upraveným vždy jako klíčka. To jí zůstalo dodnes a často se ptám, jak to všechno při práci, dětech a zahradě zvládala a kdy vlastně znavená odpočívala. Táta. Rovněž pracovitý, starostlivý. Byl vždy tam, kde bylo potřeba malému dítěti pomoci opravit kolo, vysvětlit, poradit, zalepit rozbité koleno, ochránit. Stařeček a stařenka Souškovi, děda a babička Václavíkoví... Ale vždyť víte. Také je máte kolem... Ty vaše nejbližší...

Velká zábava pro kamarády z mého dětství nastala, když přišla pravá zima. Bolelouc pokryla bílá sněhová čepice a vodní plocha „na Pustém“ běžně jsme říkali na Pustém - zamrzla. Trávili jsme zde každou volnou chvíli a i v době odpoledního vyučování jsme se spolužáky a s paní učitelkou Vodičkovou vyráželi sáňkovat nebo bruslit. Sjížděli jsme pěšinu ve svahu „od Kropáčů“ (kdo nevybral zatačku vpravo, skončil v suchém bodláčí a keřích pod ostrou hranou) nebo uháněli delší sjezdovkou od Skřípských. Ale „nebezpečnou Macochu“ sjížděli jen ti největší odvážlivci a zdatní lyžaři, kteří si troufli mezi vzrostlými stromy ovocného sadu kličkovat a spustit bláznivou jízdou až dolů k boudě. To byli panečku hrdinové v očích menších dětí, které měly tento prostor rodiči přísně zakázán!

Ale i tak si menší chlapi a děvčata užívali! Ve dvojicích nebo sólo jsme si vychutnali jízdu na sáňkách až dolů a často jsme ji zakončovali letným skokem až na zamrzlé ploše. A občas úplně jinde. Nedobrzdili jsme, hluboká kolej v trase nás nečekaně vynesla jinam, do dráhy „skočil“ strom. Obávaným byl i hlubší odvodňující příkop uprostřed. Neupravovaný zvlněný terén s vyjetými hlubokými koleji katapultoval zadního spolujezdce, který při divoké jízdě nestačil znovu dosednout na sáňky. Výskání, dětský smích, křik oznamoval, že pád do sněhu je paráda. Horší byla cesta nahoru. To se ztěžka šlapalo v promáčených botách, pletené palčáky obaleny sněhem, žízňiví. Ale domů se vůbec nechtělo. Dlouho nám trvalo, než jsme se rozešli. Bylo nutné si na konci těchto královských jízd sdělit čerstvé zážitky - pochlubit se rekordy a počet pádů a naraženin doložit poškozenými sáňkami (které pak táta doma opravoval). Starší generace možná ještě vzpomenu na sáně rohačky nebo na celodřevěné lyže obalené vrstvami mokrého sněhu a bambusové hole.

A co kačenky na klíček či krásné dámské bílé brusle objevené pod stromečkem? Bruslení bylo také nekončným zdrojem zábavných aktivit. Na ledě se scházely velké skupiny dětí různého věku. Starší chlapi brali hokejové zápasy na život a na smrt, mladší mezi sebe nebrali, aby snad nekazili hru. A děvčata? Ani do branky! Dívky si pak organizovaly mistrovství světa v krasobruslení, trénovaly pečlivě sestavy Hany Maškové, Gábi Seifertové. Vzpomínáte? Společně jsme zábavu na ledě zpestřovali rychlostními závody na bruslích či jízdou v „hadu“, kdy jsme se chytli za ruce, pořádně rozjeli. První bruslařka se náhle zasekla a obloukem vytáčela celého „hada“. Ten poslední měl co dělat, aby udržel rovnováhu. Často neúspěšně. Končili jsme v kotrmelcích na tvrdém ledu. Hra na honěnou nás rychle vyčerpala, proto jsme ji vyměnili za výpravu do zaplavených ledových ploch u Moravy prorostlých keří a stromy. Byla-li tuhá zima, stávalo se, že ti nejodvážnější mladíci bruslili na zamrzlé hladině řeky Moravy proti proudu až pod Drahlou. Kdo ví, zda se doma páni kluci pochlubili. Tušili, že by je pochvala za tento nebezpečný kousek nečekala. Občas se totiž stalo, že se led pod námi prolomil a my skončili i s bruslemi pod roz-

tříštěným ledem a s hrůzou v očích jsme se škrabali na břeh. Výstrahy rodičů o možném utonutí pod ledem nezabíraly.

Domů jsme se vraceli až po setmění. To jsme upalovali nejkratší cestou Hranešovem domů. Nahlíželi jsme oknem do kuchyně Bolova domu (dnes už nestojí), neboť na protější stěně visely hodiny s velkým ciferníkem. Bylo-li pět, bylo dobře. Běda bylo-li šest a víc, to jsme věděli, že nás čeká hubování. To víte, mobily tenkrát nebyly a rodiče si nemohli ověřit, že jsme v pořádku. Moje máma vzpomíná na dobu svého mládí (bylo těsně po válce, z níž se lidé i země pomalu a ztěžka vzpamatovávali), kdy obec vybuodovala na Pustém sloupy s osvětlením a dřevěnou chatu, v níž byla jednoduchá kuchyňka, v níž bylo možno si uvařit čaj, a hlavně gramofon s amplionem, který ozvučil okolí. To pak nebylo divu, že se omladina vracela z bruslení až večer. A někdy se i poté pokračovalo. Jeden z mladíků svolal hlásnou troubou svého táty omladinu ze vsi k výuce tance v místní hospodě u kříže. Ten večer sál určitě nezel prázdnotou. Naopak.

Dodnes děti z Bolelouce chodí na Pusty. Zdalipak vědí, odkud tato část vesnice zvaná „na pustém“ nebo „pusty“ vzala své jméno a jak se proměnila? Uvádí se, že v osadě polovina gruntů „po tom švejdsckym vpádu“ (tedy po období třicetileté války 1618 -1648) zůstala opuštěných. Tyto usedlosti a pole se pak označovaly jako pusté. V pamětní knize obce Bolelouce najdete zmínku kronikáře z roku 1928 o tom, že před 80 lety se domy stojící na tomto místě zřítily následkem sjíždění země a vesnice tím byla rozdělena na dvě části. O rok později kronikář píše o kruté zimě (v jejímž důsledku uhynulo v Bolelouci asi 1488 ovocných stromů a asi 2607 zůstalo) a o červencové bouři s vichřicí v takové síle, „jaké po mnoho let žádný ve vesnici naší nepamatoval, obilí v mandelích bylo až po spodní snopy rozmetáno a snopy daleko zaneseny. Nejvíce vichřicí utrpěly ovocné stromy a pak stromy v lese“. Kronikář se také zmiňuje o obecním sadu. Pamatuji si, že ovoce stromů vysazených zde na Pustém se prodávalo, pan Horáček zamluvené stromy se sladkými jaderničkami či jinými odrůdami označil a v době sklizně si rodiny otrhaly jablka a hrušky, např. já je s bratrem odvážela na dřevěném vozíku domů k uskladnění. V zápisech protokolů o jednání obecního výboru v Bolelouci jsem našla zmínku o sekání a prodávání olší na Pustém „na provázky“ či o žádosti Františka Spáčila z roku 1904 o odvodnění Pustého, aby byly domky ochráněny před sesutím. Výbor sice potřebu odvodnění uznal, ale konstatoval, že obec nemá dostatek peněz na odvodnění. Dnes už byste toto místo téměř nepoznali - svahy byly zarovnané navážkou betonových prefabrikátů a zeminy, vodní plochy zmenšeny, boudy pro kačeny byly strženy.

Jaké jsou, milí čtenáři zpravodaje, vaše vzpomínky? Blednou či zůstávají? Nechcete s námi zavzpomínat na „zmizelý“ Bolelouc a podělit se o prožitky? Uvítala bych, kdybyste mě zkontaktovali (osobně nebo na e-mail: jipekamelot@centrum.cz) a byli ochotni mé informace doplnit např. vyprávěním, příběhy vašich předků, popř. záznamy, fotografiemi. Bylo by příjemné, kdyby můj příspěvek mohl mít pokračování.

Jsem přesvědčena, že je nutné mladé generaci tuto historii předávat. Hledání kořenů je pro nás důležité. I oni se jednou budou vracet.

Mgr. Jitka Pěchová (rozená Soušková, Bolelouc)

Vzpomínání – dubské náměstíčko.

Dubské náměstíčko bývalo téměř do osmdesátých let minulého století plné domků, obchodů i hospůdek. Jaké to bývalo ještě dříve, by nejlépe mohlo vyprávět sousoší svatého Floriána, které tu stojí od roku 1733. Druhé sousoší svatého Jana Nepomuckého je z roku 1739. Obě jsou díla barokního sochařského umění 18. století a byla zapsána ve státním seznamu památek. V té době stával za sousoším sv. Jana Nepomuckého kostel Všech svatých, v pořadí druhý v Dubě a stavěl se třetí – náš nynější chrám Očišťování Panny Marie. Dnes stojí na náměstí škola a pošta, ale v první polovině minulého století zde byl Válkův zájezdní hostinec, který byl na školu přebudován. Na místě dnešní pošty bývaly autobusové garáže Hynka Němce.

Jeho autobusy mívaly u dveří schůdky na střechnu a šofér tam vynášel zavazadla, v tržové dny i koše s živou drůbeží. Později zde místo garáží byla drogerie, a potom průmyslové zboží. Pošta sem byla stěhována z Brodecké ulice. Stará pošta mívala telefonní kabinku, do které hovory přepínala Slovenka – milá paní Kyselá. Hostinec Josefa Horáka stával vedle dnešní pošty. Paní Horáková vařivala obědy dojíždějícím lidem, nejvíce učitelům. V letním období přijížděli k hospůdce pivovarští koně a vezli plný vůz bečiček piva a na druhém ledové kry. Vzpomínám na jejich dvě dcery, které poznamenala druhá světová válka. Mařenka studovala v Praze na vysoké škole, ale Němci vysoké školy zavřeli. Zůstala celý život v Praze, ale říkala, že její kořeny jsou stále v rodném Dubě.

Její sestra Vlasta byla nasazena na nucené práce do Německa. Tam se seznámila se svým budoucím mužem - francouzským zajatcem. Oba se do sebe zamilovali a slíbili si věrnost na vždy. Přišlo jaro 1945, Němci byli poraženi, vládl chaos a lidé z Německa bezhlavě přechali. Vlasta se dostala do Dubu, její milý do Francie. Po dlouhém vyřizování odjela Vlasta do Francie a provdala se za svého Eli Arnauda. V roce 1951 spolu odpluli přes Středozevní moře podél celého východního pobřeží Afriky až na Madagaskar. Bylo zde tropické vedro, vlhko, plno hmyzu, hadů a v moři krokodýli. Nebyla zde elektřina. Jejich dům byl na vanilkových plantážích. Místo dveří měli korálkové závěsy. Její manžel byl obchodníkem francouzských vín a vanilky. Jezdili k nim i Češi z cizineckých legií. Vlasta hodně vařila a k ruce měla mladou černošku. Na ramenou jí sedávala malá ochočená opička. Vydržela tam celých 20 roků. Po návratu zavítali k rodičům a známým do Dubu a z jejího vyprávění by byla celá kniha. Manželství bylo šťastné, ale po těžké nemoci Vlasta zemřela svému muži doslova v náručí. Po její smrti chtěl její manžel zavítat za její rodinou do Dubu, ale také náhle zemřel. Splnilo se, co dřív říkal, že bez Vlasty by nemohl žít.

Na Horákovu hospodu přišli Zapletalíkoví a později z ní byla samoobsluha. Cukrárna je bývalý Eichlerův obchod se smíšeným zbožím. Blízko byla Bařova prodejna. U křižovatky stával velký patrový dům, který patřil rodině lékaře MUDr. Ignáce Babičky. Jako dítě jsem se pana doktora bála, ale jeho ženu obdivovala. Pracovala v jeho ordinaci a při návštěvách nemocných sama řídila jejich Tatrovku. Když držela hrníček s kávou, mívala zvednutý malíček a mně se to moc líbilo.

V domě dnešní lékárny, bývala nahoře několik roků četnická stanice. Potom byla přestěhovaná do Brodecké ulice nad původní poštu. V přízemí bývala občanská záložna. Účetním tam byl vždy dobře nala-

dený pan Vychodil. Když byl někdo stále s něčím nespokojený, říkával o něm Přenešťastný světa tvor - Emanuel Pišišvor.

Když jsem jako děvče šla na procházku s naším Puntou, říkával. „Děvčátko jde na procházku, pejska vede na provázku, pejsek dělá vizitku na tu naši zidečku“.

Na protější straně stával obchůdek Mařenky Hlávkové. Na pultíku pod sklem mívala drobná cukrlátka a děti k ní spěchaly s každým halěšem. Rohový domek na křižovatce – Brodecká – Tovačovská, patřil vdově Málence Hanzlové. Se svou služebnou Hedvičkou obdělávaly kousek pole a denně vyjížděly na voze taženém dvěma kravičkami. Žily v pohodě a míru, se všemi v přátelství. Když byl svátek svatého Václava, přinesly k jeho soše v sousoší kytici a jeho hlavu ozdobil věnečkem. Dokud nebyl obecní rozhlas, stával u tohoto domu obecní policajt s bubínkem přes rameno a oznamoval, co je nového. V té době také chodili žebráci a točením klikou na kolovrátku hráli písničky. Za Hanzlovým domem na Brodecké ulici bývaly další domy. Také Orlovna a restaurace Jindřicha Horáka, která měla i zahradní restauraci s tanečním parketem, kuželnu a pokoje pro hosty.

Proti těmto domům býval Neherův obchod se smíšeným zbožím a vedle něj řeznictví pana Ferdinanda Žůrka. Jeho uzeniny bývaly nejlepší v celém okolí a každý čtvrtek vyvěšoval ceduli „Dnes čerstvá železnice“, ta byla vynikající. Pan Žůrek dával dětem za cestu kolečko salámu v červeném střívků a řekl: „Černá jak saze chodí po Praze“.

Na náměstíčku u křižovatky stával rohový dům MVDr. Josefa Obrtela. V tomto domě bydlela naše rodina. Tatínek zde měl obchod se smíšeným zbožím. Nás děti odmalička učil lidi si vážit, zdravít je a chovat se slušně. I lidé bývali milí, rádi si povídali a brzy jsem znala různé příběhy i legrace. Zboží jako mouky a cukry se do obchodů dodávalo v pytlích a zde se rozvažovalo a balilo. Mýdla bývala v bedničkách.

V bečičkách býval ocet, rum a polévkové koření Maggi. Ve zlatavých plechovkách bývala marmeláda a povidla, v dřevěných soudkách kvašené zelí a okurky. Také se prodával petrolej. Ten byl do petrolejových lamp na svícení a líh, ten byl do samovarů na ohřívání jídla. V obchodě bývalo zboží z jiného sortimentu a věci, které by dnes už nikdo nehledal. Vzpomínám na měkké dečky na sedla dámských kol a barevné síťky na zadní kolo – to aby se mezi špice nezapletla sukně. Hned vedle dveří stávaly ve stojácích biče na koně, kterých bývalo po silnicích hodně, ale aut bylo v té době v Dubě jen pět.

Každý se ale rád podíval na nastrojené koníčky, když v ověčeném kočáře vezli nevěstu a ženicha do kostela.

V pozdějších letech bývalo v tomto domě zubní oddělení, poradna pro matky a děti a prodejna papírnictví – Narpa. Byli tu různí majitelé i nájemníci, vše se střídalo, ale původně tam bydlela rodina Obrtelova a u nich v samostatném bytě naše rodina. Po pohodlných schodech se došlo na pěknou půdu se šňůrami na prádlo. Jako malá jsem ale vždy spěchala do jednoho kouta, kde stávala dřevěná truhlice, v ní byl

ukryt Mikulášský oblek a u ní stávala berla. Maminka mě zvedávala do střešních okének. Z jednoho byl pohled na naši vesničku a z druhé strany byl krásný pohled na náš kostel. Vždy jsem si představovala, jak se od něj Mikuláš snáší z nebička a jde se k nám na půdu převléknout. A Mikuláš opravdu chodíval, převlékal se za něj náš pan domácí a učeň z obchodu byl čert. Sedávali jsme v domácích v pokoji a s napětím čekali, kdy zazní zvonek a vstoupí důstojný Mikuláš s vysokou čepicí a berlou v ruce. A léta běžela, už jsem věděla, kdo je kdo a přece jsem se tiskla k mamince a ta mi šeptala: „Neboj se, to je pan doktor a náš Karel“, ale když se k nám přiblížil čert s řetězem, třáslý jsme se obě. Ale tyto krásné chvíle ustaly, pan doktor náhle zemřel. Vzpomínky zůstaly jako milá pohádka. I v životě každý nějakou prožívá, ale každá pohádka má svůj konec.

I nástupce pana doktora Obrtela bydlel v tomto domě. Byl to velmi oblíbený MVDr. František Bronec, čestný člověk a zanícený Sokol. Pan doktor již delší dobu nežije. Paní Věra Broncová oslavila své devadesátiny, žije v Olomouci a na roky v Dubě velmi ráda vzpomíná.

Vzpomínala Blažena Pospíšilová.

Poděkování a pozvánka

Vážení spoluobčané, chtěli bychom touto cestou poděkovat všem členům TJ Sokol Dub nad moravou, kteří se podíleli, podílejí a věříme, že i nadále podílet budou na organizaci společenských akcí. Velké poděkování patří i dubským seniorkám, které nám velmi pomáhají většinou „schované“ v šatně, pečou nám skvělé koláčky, a když to Rebelky rozparádí na parketu, jen těžko by se jim hledala konkurence! Děkujeme sponzorům, kteří nám zůstávají věrní i době, kdy se zvažuje každý výdaj. A v neposlední řadě děkujeme všem, kteří tyto akce navštěvují. Složitá ekonomická situace je znát na návštěvnosti, ale ani tak naše nadšení neutuchá a věříme, že využijete našeho pozvání na DISKO KARNEVAL. V loňském roce se akce povedla a masky byly úžasné!

Těšíme se na vaši účast! Výbor TJ Sokol Dub.

TJ Sokol Dub nad Moravou Vás srdečně zve na

Disko Karneval

v sokołovně v Dubu nad Moravou

13. 4. 2013

v sobotu ve 20hod.

- vyhlášení nešlezičích masek
- vystoupení mladých tanečnic
- soutěže o ceny
- bohaté občerstvení

Vstupné 50,- Kč

Masky vstup zdarma

Internet na obecním úřadě v Dubu nad Moravou

email: obec@dubnadmoravou.cz

<http://www.dubnadmoravou.cz>

Vydává : Úřad městyse Dub nad Moravou se zastupitelstvem městyse

Rada : předseda V.Faltus ml. **Členové:** L.Skopalová, M.Škrlová, Ing.P.Hanzlík, Ing.I.Čečman, R.Kotulek, L.Vaňák,

Registrace: Okresní úřad Olomouc pod č. MKČR E 12628, ref. Kultury

Grafická úprava: V.Faltus ml. **Tisk:** PROFI-TISK GROUP s.r.o.